

Tadeusz Makiewicz, Aleksander Starzyński

Psary, gm. Jemielno, woj.
leszczyńskie, St. 40

Informator Archeologiczny : badania 23, 55

1989

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Przylesie Dolne, gm. Grodków,
woj. opolskie,
St. 6, AZP 88- 32/32

Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Opolu

Badania prowadzili mgr Klemens Macewicz (autor sprawozdania) i mgr Mariusz Krawczyk, przy konsultacji doc. dr. hab. Stanisława Pazdy, Finansował WKZ w Opolu. Drugi sezon badań. Pracownia hutnicza z IV/V w.n.e.

Kontynuowane były ratownicze badania wykopaliskowe pracowni hutniczej, wstępnie rozpoznanej w 1988 r. Odsłonięto i przebadano centralną część stanowiska, w obrębie krzyżujących się wykopów wzdłuż sieci arowej, o łącznej powierzchni 800 m².

Wśród licznych pozostałości poprodukcyjnych wyróżniono między innymi siedem kolistych bądź owalnych ruszowisk naziemnych pieców hutniczych, w postaci fragmentów ścianek oraz brył żużla różnej wielkości, obok których wystąpiły składowiska i rozsypiska, wzbogacone przez prażenie, rudy żelaza. Ponadto w obrębie wykopu odkryto skupiska żużla o bliżej nieokreślonej funkcji oraz domniemane składowisko węgla drzewnego.

Znalezione ułamki naczyń glinianych potwierdzają w pełni wstępne datowanie pracowni na schyłek kultury przeworskiej (IV/V wiek n.e.). Stwierdzono znaczny stopień dewastacji stanowiska głęboką orką.

Planuje się kontynuację badań.

Przylesie Dolne, gm. Grodków,
woj. opolskie,
St. 7, AZP: 88- 32/33

Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Opolu

Badania prowadził mgr Mariusz Krawczyk, przy konsultacji doc. dr. hab. Stanisława Pazdy, Finansował WKZ w Opolu. Pierwszy sezon badań. Osada z II poł. IV w.n.e.

Stanowisko położone jest na polu uprawnym, około 1300 m na północny wschód od środka wsi i około 400 m na południowy zachód od autostrady. Odkryte je podczas badań AZP w 1987 r. i wpisano do rejestru zabytków.

Przeprowadzono badania sondażowe, których celem było potwierdzenie istnienia funkcjonalnego związku pomiędzy omawianą osadą a pobliską pracownią hutniczą (stan. 6). Wykopem objęto powierzchnię 55 m².

Bezpośrednio pod warstwą orną odsłonięto duży fragment przyziemia obiektu mieszkalnego o wymiarach około 4,5 x 5 m, którego wypełnisko składało się z próchnicy z niewielką domieszką gliny i zawierało liczne brytki polepy oraz ułamki naczyń glinianych. W części przydanej obiektu odsłonięto pozostałości małego pieca koparkowego oraz paleniska. Ponadto w obrębie całego wykopu — zarówno pod wypełniskiem obiektu mieszkalnego jak i poza nim, odkryto liczne zagłębienia, z których większość miało charakter jam postępujących.

Uzyskany materiał zabytkowy, datowany wstępnie na wczesny okres wędrówek ludów faza D, wydaje się potwierdzać fakt jednoczesnego funkcjonowania osady i pracowni hutniczej, a więc i możliwość zamieszkiwania tej osady przez wytwórców żelaza.

Psary, gm. Jemielno,
woj. leszczyńskie,
St. 40

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza
w Poznaniu Instytut Prahistorii Wojewódzki
Ośrodek Archeologiczno-Konserwatorski
w Lesznie

Badania prowadzili doc. dr. hab. Tadeusz Makiewicz (autor sprawozdania) i mgr Aleksander Starzyński. Pierwszy sezon badań. Finansował WOAK Leszno; Zespół kurhanów kultury przeworskiej.

Kurhany zostały odkryte w 1960 r. przez Jerzego Łodowskiego. Zespół tworzą 4 kurhany, o zbliżonej średnicy (około 15 m) i zróżnicowanej wysokości. Kurhany położone są w jednym rzędzie, w odległościach od 1 m do kilkunastu metrów od siebie. Badania rozpoczęto od obiektu oznaczonego nr 4, położonego najbardziej skrajnie i o najniższej wysokości. Nasyp kurhanu z kamieni z ziemią, o średnicy na powierzchni wynoszącej 14x15 m, był silnie zniszczony przez liczne wkopy, o charakterze, jak się można domyślać — rabunkowym. W trakcie wykopalisk zdjęto w 2 ćwiartkach zewnętrzną warstwę kamieni, pod którą znajdował się zasadniczy nasyp kamienny kurhanu. Jak się okazało, łączył się on z nasypem kamiennym sąsiedniego kurhanu nr 3. W jednej ćwiartce nasyp zdjęto całkowicie, docierając do poziomu calca. W ćwiartce tej, nie było pod nasypem grobu, ani żadnych innych obiektów. W wyeksplorowanej części nasypu zebrano około 130 fr. ceramiki kultury przeworskiej oraz znaleziono 1 fr. żarna rotacyjnego.

W chwili obecnej stwierdzić można, że omawiane obiekty są z pewnością kurhanami kultury przeworskiej, zaś badany kurhan 4, na podstawie znalezionej ceramiki można datować roboczo na starszy okres rzymski.

Roatek, gm. Góldap woj. suwalskie St. 1 patrz wczesne średniowiecze

Różyce Stara Wieś, gm. Kocierzew woj. ślępowickie St. 3 patrz okres lateński